

4 etapy diagnostyki PNO

1 • Wywiad lekarski i badanie przedmiotowe, wzrost i waga ciała.
• Pełna morfologia krwi z rozmazem.
• Ilościowe oznaczenie stężenia immunoglobulin IgG, IgM, IgA (związane z wiekiem).

2 • Specyficzna odpowiedź humoralna (tężec, błonica).
• Odpowiedź na szczepionkę pneumokokową (przed/po, od 3. roku życia).
• Analiza podklas IgG.

3 • Testy skórne w kierunku Candidia i tężca.
• Markery powierzchniowe limfocytów CD3/CD4/CD8/CD19/CD16/CD56.
• Badania proliferacji limfocytów jednojądrzastych (z użyciem stymulacji antygenem i mitogenem).
• Wybuch tlenowy w neutrofilach (jeśli istnieją wskazania).

4 • Przesiewowe badanie składników układu dopełniacza CH50, C3, C4.
• Oznaczenia enzymów (deaminaza adenozyny, purynowa fosforylaza nukleozydowa).
• Badania fagocytozy (glikoproteiny powierzchniowe, mobilność, fagocytoza).
• Badania cytotoksyczności NK.
• Dodatkowe badania składników układu dopełniacza AH50.
• Antygen swoisty dla nowotworu do badania wytwarzania przeciwciał.
• Badania receptorów cytokin.
• Badania rodzin/genetyczne.

Najskuteczniejsza ochrona twojego zdrowia

Każdego dnia twój organizm zwalcza różne infekcje, zarazki, bakterie i pasożyty. W walce z tymi intruzami, zwanymi patogenami, przychodzi z pomocą układ odpornościowy – numer jeden w ochronie zdrowia! Wymaga to współdziałania wielu narządów wewnętrznych. I twojego właściwego podejścia do życia – pomożesz sobie, stosując odpowiednią dietę oraz wysiłek fizyczny. To wzmacnia odporność.

MIGDAŁKI – znajdują się z tyłu gardła, chronią wejście do układu oddechowego i pokarmowego, niszcząc bakterie z pomocą białych krwinek.

GRASICA – znajduje się pomiędzy obojczykami w linii pośrodkowej ciała, przechowuje białe krwinki do momentu uzyskania przez nie dojrzałości i nadaje im określone zadania.

WĘZŁY CHŁONNE – małe węzłki w kształcie fasolki na naczyniach chłonnych, zlokalizowane przede wszystkim w dołach pachowych i w pachwinach. Ich zadaniem jest usuwanie patogenów z układu limfatycznego.

KREW – czerwone i białe krwinki krążą w naczyniach krwionośnych twojego ciała. Białe chronią cię przed patogenami, natomiast czerwone odżywiają twój organizm.

ŚLEDZIONA – jest największym narządem limfatycznym wchodzącym w skład układu limfatycznego. Znajduje się na lewo od twojego żołądka. Śledziona usuwa patogeny z przepływającej przez nią krwi.

WĄTROBA – jest największym organem wewnętrznym twojego ciała. Zawiera białe krwinki, które niszczą bakterie w przepływającej przez wątrobę krwi. Wątroba przetwarza składniki odżywcze znajdujące się we krwi oraz produkuje żółć uczestniczącą w procesie trawienia.

SZPIK KOSTNY – znajduje się wewnątrz twoich kości, produkuje białe i czerwone krwinki. Krwinki czerwone dostarczają tlen do różnych komórek i części ciała oraz usuwają dwutlenek węgla. Białe krwinki odnajdują i niszczą patogeny. Wśród białych komórek rozróżnia się fagocyty, komórki B i komórki T.

ŹRÓDŁO: IMMUNOPROTECT

Moje życie z PNO

Na początku lat 90., gdy przeszedłem na świat, wiedza o pierwotnych niedoborach odporności wśród lekarzy była bardzo skromna. Przez pierwszych sześć lat mojego życia bezustannie chorowałem. Niezliczone wizyty w gabinetach lekarskich i na szpitalnych oddziałach jedynie na krótko poprawiały mój stan zdrowia. Leczone objawy, nie mając pojęcia o przyczynie nawracających, ciężkich infekcji, m.in. kilku zapaleń płuc. Taki stan uniemożliwiał mi normalne funkcjonowanie w społeczeństwie. Każda wizyta w przedszkolu kończyła się kilkudniowym pobytem w domu lub szpitalu, a moi rodzice odchodzili od zmysłów.

Sytuacja diametralnie zmieniła się w 1999 r., kiedy leżąc w zabrzańskiej klinice, byłem już w stanie krytycznym, cierpiąc z powodu atypowego zapalenia płuc. Wtedy zespół lekarski prawidłowo mnie zdiagnozował i rozpoczął leczenie przetoczeniami immunoglobulin. Od tego czasu komfort mojego życia uległ znaczącej poprawie. Comiesięczne wizyty w szpitalu celem podania przeciwciał rekompensował fakt, że mogłem prowadzić w miarę normalne życie siedmiolatka. Zacząłem chodzić do szkoły, gdzie – mimo częstych nieobecności – uczyłem się i bawiłem w gronie moich zdrowych rówieśników.

Późna diagnoza skutkowała niestety rozwinieniem wielu chorób przewlekłych, przede wszystkim układu oddechowego.

Przez to mogę jedynie pomarzyć o uprawianiu większości sportów.

Sam fakt wdrożenia leczenia nie spowodował także całkowitej poprawy stanu mojej odporności. Przetoczenia immunoglobulin uzupełniają jedynie pewną część brakujących elementów układu odpornościowego, co skutkuje licznymi infekcjami i częstymi zaostrzeniami przewlekłych stanów zapalnych. Rzutuje to niestety na moje codzienne życie – przez dwa lata nauki w liceum byłem zmuszony brać lekcje w ramach nauczania indywidualnego w domu. Na co dzień muszę unikać dużych skupisk ludzkich (komunikacja miejska, mecze piłki nożnej czy koncerty).

Mój dzień rozpoczyna się i kończy kilkudziesięciominutowym rytuałem inhalacji płuc

i odkrztuszania zalegającej wydzieliny. Średnio raz w miesiącu muszę przechodzić terapię antybiotykiem ogólnym, ponadto kilka razy dziennie jestem zmuszony do przepłukiwania zatok solą fizjologiczną. Na dłuższe wyjazdy nie ruszam się bez sporej apteczki leków, przeciwciał i pompy infuzyjnej służącej do wlewów podskórnych (od 2008 r. w ten sposób pobieram przeciwciała). Pogodziłem się też ze świadomością, że zostało mi mniej czasu niż przeciętnemu człowiekowi i staram się żyć pełnią życia.

Mimo wszystkich tych obciążeń chętnie działam społecznie. Jestem aktywnym członkiem trzech stowarzyszeń, w tym członkiem zarządu Stowarzyszenia Narzecz Osób z Niedoborami Odporności Immunoprotect. Od lat staram się pomagać

FOT. TOMASZ ZALIK

wszystkim chorym, udzielając im wsparcia i porad dotyczących leczenia i życia z pierwotnym niedoborem odporności.

Pokonując wiele trudności związanych z chorobą, w tym roku udało mi się osiągnąć cel, do którego dążyłem przez cały okres edukacji – zostałem studentem i od października rozpoczynam naukę na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego.

Na własnym przykładzie doświadczyłem niezliczonych absurdów, jakie serwuje nam polski system opieki zdrowotnej i mam nadzieję przez wiele kolejnych lat pomagać odnaleźć się w tej trudnej rzeczywistości osobom z podobnymi problemami. Chcę zrobić, co w mej mocy, by tę sytuację zmienić na korzyść.

Adrian Górecki